

Warszawa, 28 sierpnia 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

~~1011~~ 3/12
E06b 3/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23261.

Kl. 37 d, 17.

Alfr. Andersen Mek. Verksted & Støberi A/S.
(Larvik, Norwegja).

37d 3/12

Okno ze stali.

Zgłoszono 24 maja 1933 r.

Udzielono 22 maja 1936 r.

Pierwszeństwo: 28 maja 1932 r. (Norwegja).

Wynalazek dotyczy okien ze stali i odnosi się w szczególności do takiego rodzaju profilów ram okiennych, przy którym przepływ powietrza przy zamkniętych oknach zachodzi ze zmianą kierunku i stratami wskutek uderzeń, tak iż tylko znikomo małe ilości powietrza mogą przepłynąć przez nie szczelności zamkniętego okna, przez co unika się strat ciepła. Konstrukcja okna jest ponadto dobrana tak, iż ramy mogą być zaopatrzone w zawiasy z brązu, przyczem jednak ciąg powietrza jest uniemożliwiony. Przedmiot wynalazku jest przedstawiony przykładowo na rysunku.

Fig. 1 uwidocznia konstrukcję okna dwuskrzydłowego według wynalazku w

częściowym przekroju poziomym, fig. 2 przedstawia w perspektywie układ zawias.

Na rysunku cyfra 1 oznacza część budowlę, np. z betonu, łączącą się z ramą okienną. Nieruchoma część ramy okiennej jest zaopatrzona w dwa żebra 2 i 3, które obejmują część 1. Obydwa żebra są połączone z częścią 4 ramy, posiadającą w przekroju kształt kątownika, która jest zaopatrzona ze swej strony w wystające żebra 5 i 6. Część 7 ramy ruchomej ma w przekroju również kształt kątownika i posiada zwrócony do wewnątrz występ 8, który posiada żebra 9 i 10 równoległe do żebra 5, oraz żebro 11, przeznaczone do przymocowywania szyby okiennej 12.

Droga ciągu powietrza między przyle-

gajacemi do siebie częściami ramy jest uwidoczniła na rysunku zapomocą strzałki 19. Przez małe szczeliny, istniejące w styku przylegających do siebie części 5 — 8, powietrze wpływa do małej komory 13; następnie przedostaje się ono znów między dwiema przylegającemi do siebie częściami 9, 4 do komory głównej 14, stąd między przylegającemi do siebie częściami 6 i 7 do małej komory 15 i z niej nazewnątrz między przylegającemi do siebie częściami 10 i 3.

Wskutek przepływu powietrza małutkimi szczelinami, łączącemi komory o rozmaitej pojemności, obniża się ciśnienie w ostatniej komorze, co łącznie z ustawicznymi zmianami kierunku przepływu (czterokrotną zmianą pod kątem ostrym) oraz ze stratami szybkości wskutek uderzeń i ruchów wirowych powoduje, że te masy powietrza, które mogą przepłynąć między przylegającemi do siebie częściami 3 i 10, stają się znikomo małe.

Powyższa konstrukcja ramy okiennej wykazuje też pod względem połączenia zawiasowego szczególnie duże zalety. W budowanych dotychczas oknach ze stali płyty zawiasowe były widoczne, jeśli nie były spawane z ramą.

Tego rodzaju spawanie jest jednak

drogie, wskutek czego zawiasy z brązu nie mogą być używane.

Jak widać z fig. 1, można przy obecnej konstrukcji wprowadzić płytę zawiasową 16 do komory 14, t. j. pomiędzy części 3 i 7, a druga płyta zawiasowa 18, idąca od zawiasy 17, może być umocowana między ramą 4 a częścią 1 futryny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Okno ze stali, którego stała i ruchoma części ramy obejmują wolne przestrzenie, zamknięte z obu stron zapomocą uszczelnień zakładkowych, znamienne tem, że uszczelnienia zakładkowe są ukształtowane jako uszczelnienia grzebieniaste, które wywołują czterokrotną zmianę pod ostrym kątem kierunku ruchu powietrza, płynącego z zewnątrz okna do wnętrza budynku.

2. Okno ze stali według zastrz. 1, znamienne tem, że płyta zawiasowa (16) jest przymocowana do ruchomej części (7) ramy na wewnętrznej stronie ramy.

Alfr. Andersen
Mek. Verksted & Støberi A/S.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

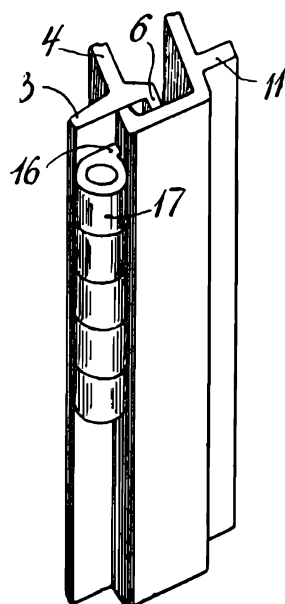
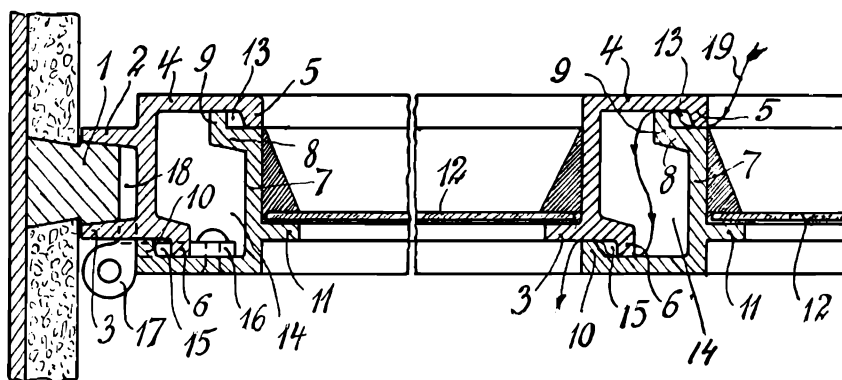

Fig. 2.